

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20231001000251 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258-273 ГПК.

С Решение № 1366/05.12.2022 г., постановено по т.д.№718/2022г. по описа на СГС е отхвърлен предявения от „И., В. и Ко“ ООД против „Моран Трейд“ ЕООД иск с правно основание чл.29,ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ за признаване за установено, че вписването на адреса гр.София , бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4 като адрес на управление на „Моран Трейд“ ЕООД с ЕИК 200583932 по партидата на дружеството представлява несъществуващо обстоятелство.

Против това решение в законоустановения в чл.259, ал.1 от ГПК двуседмичен срок е постъпила въззивна жалба от „И., В. и Ко“ ООД с искане да бъде отменено и апелативният съд да постанови ново, с което да се признае за установено, че вписаното обстоятелство, седалище и адрес на управление на „Моран Трейд“ ЕООД, а именно гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, е несъществуващо обстоятелство, което да бъде заличено служебно по партидата на „Моран Трейд“ ЕООД в ТР и РЮЛНЦ. Правят се оплаквания за неправилно приложение на материалния закон. Излагат се доводи, че вписаните седалище и адрес на управление не отговарят на смисъла на чл.12 от ТЗ и противоречат на принципите на истинност и доверие. Посочено е, че въззиваемото дружество не се и никога не се е помещавало на адреса, посочен по партидата му, както и че никога там не е имало негови служители. Допълва, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че хипотезите, очертани в ТР №1 от 06.12.20002 г. по т.д.№1/2002 г. на ОСГК са изчерпателно изброени и въпреки че в случая не е налице нито една хипотеза на опорочаване волята на компетентния

орган за вземане на решение за определяне или изменение на седалището и адреса на управление, нито пък е налице нищожност на катата, с който е взето това решение, възможността за предявяване на иска по чл.29, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ не е ограничена. Не са заявени доказателствени искания. Претендира разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК насрещната страна „Моран Трейд“ ЕООД не е подала отговор.

В съдебно заседание пред въззивния съд страните не са се явили, като въззивникът е подал молба от 17.05.2023 г., с която заявява, че поддържа въззивната си жалба.

Апелативен съд-София, след като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира жалбата за процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок за обжалване по чл. 259, ал. 1 ГПК, от процесуално легитимирана страна- ищец, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

За да се произнесе по нейната основателност, настоящата инстанция намира следното **от фактическа страна:**

Производството е образувано по искова молба на „И., В. и Ко“ ООД срещу „Моран Трейд“ ЕООД, с която е предявен иск за признаване за установено по реда на чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ, че вписването на адреса гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4 като адрес на управление на „Моран Трейд“ ЕООД по партидата на дружеството в търговския регистър представлява вписване на несъществуващо обстоятелство. Ищецът е изложил твърдения, че е собственик на недвижимия имот, находящ се на процесния адрес гр.***, бул.„***“ №**, ет.*, съгласно нотариален акт №157, том I, рег. № 9149, дело №144/2008 г. на нотариус Т. А., рег. №*** на НК. Твърди се, че дейността на ответното дружество не се управлява от процесния адрес и ответникът няма служители на адреса. Въпреки това, на същия дружествено-ответник е търсено за получаване на кореспонденцията, адресирана до него. Сочи се още, че няма връзка между процесния адрес и дружествено-ответник, както и между ответника и ищеца. Посочените обстоятелства несъмнено въвеждали в заблуждение и не кореспондирали с изискването за достоверност и истинност на вписаните по партидата на дружествено обстоятелства, съгласно чл. 10 вр. чл. 13, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ. Въз основа на тези твърдения, ищецът счита, че е налице вписване на несъществуващо обстоятелство – горепосочения адрес на управление на ответното дружество, тъй като били налице елементите от фактическия състав на чл. 29, ал. 1, пр. III-то ЗТРРЮЛНЦ.

Ответното дружество „Моран Трейд“ ЕООД не е подало отговор на исковата молба и не е взело участие в производство по делото.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е приел, че макар по делото да не се установяват твърденията за право на собственост на ищеца върху имота с адрес гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4 въз основа на нотариален акт №157, т. I, рег. №9149, д. №144 от 2008г., представен с исковата молба, който установява право на собственост на ищеца върху друг имот в сградата на адрес гр. ***, бул. *** №**, а именно

право на собственост върху подземна гаражна клетка №7, то установеното по реда на чл. 23, ал. 6, вр. чл. 34, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ обстоятелство, че вписаният адрес на управление на ищцовото дружество по партидата му в търговския регистър съвпада с вписания адрес на управление на ответното дружество - гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, предполага правен интерес за ищеца от предявения установителен иск по чл. 29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ. По основателността на иска съдът е изложил мотиви, че посочените в исковата молба обстоятелства не могат да обусловят основателност на предявения установителен иск, тъй като вписването на адреса на управление на дружество с ограничена отговорност в търговския регистър представлява вписване на последиците от решението за учредяване на дружеството, респективно от решение на общото събрание или едноличния собственик на капитала за промяна на учредителния акт на дружеството в частта му, с която е определен адресът на управление, поради което може да бъде квалифицирано като вписване на несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ именно и само в хипотезите, при които вписаният адрес на управление не е съответен на действителното съдържание на актовете на върховния орган на дружеството по чл. 115, т.1 ТЗ и чл. 137, ал. 1, т. 1 ТЗ (респективно чл.114, ал.3 ТЗ и чл. 147, ал. 2 ТЗ) или е съответен на съдържанието на тези актове, но по исков ред бъде установена нищожност на самите актове. Този извод е обоснован с мотивите към т. 3 от Тълкувателно решение №1 от 06.12.2002 г. по тълк.д. №1/2002г. на ВКС, ОСГК). Изтъкнато е още, че обстоятелството, че дружеството не осъществява дейност от вписания адрес на управление, освен че по съображенията по-горе поначало не квалифицира вписването на адреса като вписване на несъществуващо обстоятелство по смисъла на чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, представлява и изрично предвидено в закона основание за уведомяване на дружеството чрез фингирано връчване по реда на чл. 50, ал. 2 и 4 ГПК, който е предвиден с цитираните разпоредби и препращащата разпоредба на чл. 50 ЗННД, като последна възможност за връчване на изявления до дружеството с процесуални или материалноправни последици (респективно като гаранция за правата на третите лица, произтичащи от тези последици), но би се оказал неприложим в случай че вписването на адреса на управление на дружеството бъде обявено за вписване на несъществуващо обстоятелство и бъде заличено от търговския регистър по реда на чл. 30, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ именно поради наличие на хипотезите на чл. 50, ал. 2 и 4 ГПК.

По делото са представени копие на Актуално състояние на „Моран Трейд“ ЕООД, в което е посочено, че седалището и адреса на дружеството, вписано по партидата му в Търговския регистър са находящи се в гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, както и нотариален акт №157, том I, рег. № 9149, дело №144/2008 г. на нотаирус Т. А., рег. №*** на НК, видно от който ищецът притежава право на собственост върху подземна гаражна клетка №7, намираща се в сградата, находяща се в гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4. В кориците на делото е наличен и нотариален акт № 93,т. I, рег.№6243, дело №83/2007г. по описа на нотаирус Д. С. с рег.№*** на НК, от който е видно, че ищцовото дружество е закупила апартамент №5 и апартамент №6, находящи се на четвърти етаж ,в жилищната сграда с адрес гр.София, бул.“Христо Ботев“ №28 .В тази връзка следва да се посочи, че настоящият състав изцяло споделя мотивите на първоинстанционния съд, че искът е

допустим, тъй като вписаният адрес на управление на ищцовото дружество по партидата му в търговския регистър съвпада с вписания адрес на управление на ответното дружество - гр.София , бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, което определя и правния интерес за ищеца от предявения установителен иск по чл.29, ал.1 ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ, всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, може да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство. В случая съдът намира, че с оглед изложените твърдения от страна на „И., В. и Ко“ ООД е налице обоснован правен интерес.

При извършена служебно от съда справка в Търговския регистър по партидата на ответното дружество „Моран Трейд“ ЕООД, а и по партидата на ищеца „И., В. и Ко“ ООД, се установяват твърдените в исковата молба фактически обстоятелства, а именно, че ищецът е със седалище и адрес на управление именно в гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, които безспорно съвпадат с седалището и адреса на управление на ответното дружество, като последното обстоятелство е вписано на 07.12.2021 г. по електронната партида на „Моран Трейд“ ЕООД в ТР.

От правна страна съдът намира следното:

С оглед на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира така предявения иск по чл. 29, ал. 1, пр. III-то ЗТРРЮЛНЦ за основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен, поради следните съображения:

Съгласно чл.12 от ТЗ, седалището на търговеца е населеното място, където се намира управлението на дейността му, а неговият адрес е адресът на нейното управление. Седалището и адресът на управление са елементи от статуса на търговското дружество като правен субект, които го индивидуализират в търговския оборот. Те представляват задължителни реквизити от съдържанието на дружествения договор (устава) и подлежат на вписване по партидата му в търговския регистър (чл. 115, т. 1 ТЗ). Съгласно чл.13,ал.1 от ТЗ търговецът е длъжен да посочва същите в търговската си кореспонденция. По отношение на тези обстоятелства е приложим принципът за истинност на заявеното за вписване обстоятелство и именно поради това заявителят е длъжен на основание чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ да подпише декларация, с която да потвърди тази истинност. Вписването на адреса на управление като индивидуализиращ белег на търговското дружество се извършва въз основа на само и единствено въз основа на твърденията на заявителя. Проверката, която регистърният орган осъществява е формална и се ограничава до наличието на този реквизит в устава на дружеството и приемането му от надлежен орган. Адресът на управление обаче следва да бъде достоверен и да не въвежда третите лица в заблуждение относно действителния адрес, на който се осъществява управлението на дейността на търговеца по аргумент от нормата на чл.7, ал.2 ТЗ, която въвежда това изискване относно фирмата на търговеца. Когато дружеството не е осъществявало и не осъществява управлението на търговската си дейност на вписания по партидата му адрес, е налице несъвпадение между правното положение, произтичащо от вписването на това обстоятелство и от установения в чл. 10 ЗТРРЮЛНЦ принцип на доверие в търговския регистър, от една страна, и

фактическото такова, от друга, свързано с изискването за истинност на вписаното обстоятелство. Това несъответствие следва да бъде отстранено с иск за установяване на неговото несъществуване.

В ТР № 1 от 06.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК на ВКС са разгледани само две хипотези на несъществуващо обстоятелство: 1) липсващо (невзетото) решение на орган на дружеството, за което е допуснато вписване в търговския регистър и 2) вписване на обстоятелство, което е съществувало, но по-късно по исков ред е установена нищожността му.

В първия случай е налице неистинско удостоверяване, тъй като удостовереното обстоятелство не е съществувало и то към датата на регистърното решение. И в двата случая последица от установяване несъществуването му е заличаване на вписването с действие занаяпред (ex nunc), при което разликата в действието му е само в това, че при липсващо (невзетото) решение на орган на дружеството за периода от вписването до заличаването му вписаното несъществуващо обстоятелство (произтичащо от невзето решение) няма действие по отношение на членовете на дружеството, а във втория случай вписването на обстоятелството има действие от вписването до заличаването, както за третите добросъвестни лица, така и за членовете на дружеството.

Настоящият съдебен състав счита, че цитираният тълкувателен акт не изчерпва хипотезите на чл.29, ал.1, предл. III-то ЗТРРЮЛНЦ. В същото са разгледани само случаите, при които подлежащото на вписване обстоятелство възниква непосредствено от решението на волеобразуващия орган, независимо от наличието на факти, намиращи се извън него и, поради това възникването му е пречатствано от липсата на такова волеизявление, или от липсата на материална компетентност на дружествения орган за приемането му, или от неговото опорочаване поради противоречие на императивни норми на закона. В същото време, основен принцип на регистърното производство е този за достоверност на заявените за вписване обстоятелства, който е свързан с принципа на доверие в търговския регистър, установен в чл.10 ЗТРРЮЛНЦ. Същият предполага вписване само на обстоятелства, които отговарят на обективната действителност. В този смисъл е и задължението на заявителя по чл.13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ да декларира истинността на заявените обстоятелства, която е обусловена не само от наличието на валидно решение на съответния дружествен орган, но и от съществуването на фактите, които обуславят действителното им възникване. Затова от липсата на уредено в закона задължение на регистърния орган да проверява действителното съществуване на заявеното за вписване обстоятелство не може да се черпи аргумент, че то е ирелевантно. Предвид легалната дефиниция на понятието адрес на управление, съдържаща се в нормата на чл.12, ал. 2 ТЗ като такъв на управление на дейността на търговеца, със заявяването му за вписване, той декларира, че ще осъществява управлението на дейността си от този адрес, докато адресът за кореспонденция по смисъла на чл.13, ал.1, изр. 2 ТЗ е такъв, на който само ще бъдат приемани на съобщения.

Не може да бъде споделен изводът на градския съд, че след като вписването на адреса на управление на дружеството с ограничена отговорност представлява вписване на

последниците от решението за учредяване на дружеството, респ. от решение на ОС или едноличния собственик на капитала, то същото не може да бъде квалифицирано като несъществуващо обстоятелство. Този извод противоречи на смисъла и целта на законодателя, залегнали в разпоредбата на чл.29, ал.1, пр. последно ЗТРРЮЛНЦ, която урежда всички хипотези на установяване на несъществуване на вписано обстоятелство. Всяко трето лице, което е засегнато от вписването може да упражни своето право именно чрез предвидения в закона отрицателен установителен иск, чието предназначение е да предостави защита срещу дружеството в случаите, при които вписванията засягат нечий права.

Не може да бъде прието като аргумент за противния извод обстоятелството, че в в закона е предвидено фингирано връчване по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК и този начин би се оказал неприложим в случай, че вписването на адреса на управление бъде обявено за несъществуващо обстоятелство. Това са правни последици единствено за дружеството, което не е вписало в търговския регистър новия си адрес на управление, а и не може да се приеме, че в интерес на третите лица е да продължава да бъде вписано обстоятелство относно основен елемент от статуса на търговското дружество като правен субект, който не съответства на действителното правно и фактическо положение . В този случай третите лица не само, че не биха били коректно информирани, а напротив дезинформирани, относно това обстоятелство, което би било в разрез с целта на публичния търговски регистър, установения в чл. 10 ЗТРРЮЛНЦ принцип на доверие в него, съответно и на принципа за истинност на заявеното за вписване обстоятелство.

В случая, ищецът е доказал при условията на главно и пълно доказване, че неговото седалище и адрес на управление съвпада със седалището и адреса на управление на ответното дружество, не са оспорени твърденията, че кореспонденцията на последното се изпраща именно на този адрес- гр.София , бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4, нито са ангажирани доказателства от дружеството- ответник, чиято е доказателствената тежест, които да установяват обстоятелството, че то фактически се помещава на адреса на управление към датата на приключване на устните състезания, при което са допустими всички доказателствени средства. Нещо повече, ответното търговско дружество въобще не е подало отговор на исковата молба и не е упражнило правото си на защита по предявения иск на ищеца, поради което следва да понесе тежестта от недоказването на правно релевантния факт.

Предвид гореизложените съображения и след като по делото не бе доказано, че „Моран Трейд“ ЕООД извършва управлението на дейността си от посочения в ТР по партидата му адрес, следва да се приеме, че процесното вписано обстоятелство е несъществуващо като несъответстващо на действителното правно и фактическо положение.

Предвид така изложените съображения, при несъвпадане изводите на двете съдебни инстанции, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено ново, с което се уважи така предявения иск по чл. 29, ал. 1, пр. III-то ЗТРРЮЛНЦ.

Водим от гореизложеното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1366/05.12.2022 г., постановено по т.д.№718/2022г. по описа на СГС и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявления от „И., В. и Ко“ ООД с ЕИК 121111535 срещу „Моран Трейд“ ЕООД с ЕИК: 200583932 иск с правно основание чл.29, ал.1, пр. III-то от ЗТРРЮЛНЦ, че вписването на адреса гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4 като адрес на управление на „Моран Трейд“ ЕООД с ЕИК: 200583932 по партидата на дружеството в търговския регистър представлява вписване на несъществуващо обстоятелство.

ПОСТАНОВЯВА заличаване като адрес на управление на „Моран Трейд“ ЕООД с ЕИК: 200583932 на следния адрес: гр.София, бул. „Христо Ботев“ №28, ет.4.

На основание чл. 30, ал. 1 вр. чл. 14, изр. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, след влизане в сила на настоящото решение, заверен препис от него да се изпрати служебно на Агенцията по вписване - търговски регистър.

Решението подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчване на препис от същото на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____